

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 28.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940266560.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Du vil vist ønske Poul Møller til Bloksbjerg (det er sandt, Manden er død - desværre!) naar Du hører, det er ham Du har at takke for al denne Snak. Thi siden jeg læste hans Bemærkning om at vi ikke fik vore Begreber klarede, af Mangel paa Leilighed til at udtale dem i Ord, er der kommet et Taleraseri over mig, som ingen Grændser kjender. Jeg har selv prøvet paa at tale »om Noget« med Folk her, men det har ikke havt anden Virkning, end at de tro e, jeg 29 har en Skrue løs. Da jeg nu har sat mig paa det Punct ikke at ville *snakke* med dem, og de hverken kunne eller ville *tale* med mig, bliver Forholdet ikke det bedste. Samme Talesyge har nu formaaet mig til at udøse mit Hjerte for Dig, og endog henrevet mig saavidt at jeg har glemt den velsignede Kunst at holde op itide, skjøndt Gud veed, det ikke er Ole Lukøies Skyld, thi han har længe banket paa. Nu maa jeg indlade ham, da han ellers kunde blive fornærmet, og han, mellem os sagt, er en Person, hvis Venskab jeg nødig vilde miste, da han interesserer mig meer end alle mine Provindsbekjendtskaber tilsammen. Godnat! Sovende og vaagen er jeg Din Clara.